

Když si to tak vezmeme zpětně, tak to bylo velice poučné. Zjistili jsme spoustu nových informací a za to jsme moc vděční.

Měli jsme tu možnost seznámit se blíže s tehdejší dobou. Měli jsme tu úžasnou příležitost být s dětmi lidické tragédie.

Věřte nám, nebo ne, ale při psaní této práce se každý z nás pobřečel. Byl to hodně emotivní zážitek. Každý z nás si ho odnese do života. Hodně nás to ovlivnilo, naše myšlení, naše chování. Myslíme si, že by každý měl navštívit alespoň jeden koncentrační tábor, protože mladí lidé dnes už neznají ty hrůzy, které se tehdy děly. Lidem je to potřeba neustále připomínat, protože když se na to zapomene, tak se to bude opakovat.

Takže takové naše shrnutí je, že jsme velice rádi, že jsme to mohli vidět, slyšet zažít. Ovšem asi se s tou hrůzou nikdo z nás nikdy nesmíří, protože vyprávění bylo tak přesně, dokonale popsané, že nám běhal mráz po zádech.